

Samgongan fekk arbeiðsfrið

HIN STÓRA samgongan, ið fyrst taldi fólkaflokkinn, tjóðveldisflokkinn, sjálvstýrisflokkinn og kristiliga fólkaflokkinn, og sum seinni taldi fólkaflokkinn, tjóðveldisflokkinn og sambandsflokkinn, er nú farin í søguna.

IKKI KANN sigast, at tær ytru umstøðurnar órógvaðu arbeiðið hjá hesi samgongu. Andstøðan á tingi hevur verið sera friðarlig. Sum tann størsti andstöðuflokkurin hevur javnaðarflokkurin eisini fingið ábreiðslur fyri hetta, bæði frá sínum egnu og frá øðrum. Sagt hevur verið, at andstøðan hevur sovið, og spurt hevur verið hvat var vorðið av javnaðarflokkinum.

ALLA TÍÐINA hevur javnaðarflokkurin kortini verið har. Umboðini hjá flokkinum hava havt orðið tá stór orðaskifti hava verið á tingi. Somuleiðis

tá mál vóru til 1. viðgerð og í nevndunum hava vit arbeitt og sett okkara sjónarmið fram í minnilutaálitum. Nøkur lögtingsmál hevur flokkurin eisini lagt fram. Men tann stóra ófriðin hevði javnaðarflokkurin ikki gjørt higartil.

FÓLKAFLOKKURIN valdi at geva landsstýrinum og samgonguni arbeiðsfrið, í hvussu so er ta fyrstu tíðina, soleiðis at samgongan fekk tíð og høvi at leggja ein politikk til rættis, og at koma fram við hesum politikki, soleiðis at andstøðan kundi koma við alternativum. Men her kom bara onki. Og orsøkin hevur verið innanhýsis ófriður í landsstýrinum og samgonguni (á donskum — husspetakler).

VIÐ ØÐRUM orðum hevur samgongan verið so vánalig, at tað nær um ikki bar til at vera andstøða. Vit hava snøgt sagt ongantíð upplivað eina so margháttliga politiska leiðslu. Og úrslitið er har eftir. Alt samfelagið liggur í skelja-

sori. So at siga alt vinnulívið er í kreppu. Landskassin er í kreppu. T.v.s. at vit hava eina sera umfatandi búskaparliga kreppu.

OG SKULU vit venda aftur til arbeiðsfriðin, so kundi verðið nevnt, at eisini løntakarafeløgini, sum hava fingið eina sera vánaliga viðferð frá landsstýrinum og samgonguni, hava givið teimum ein alt ov góðan arbeiðsfrið, sammett við ta viðferð hesi hava fingið. Tær ytru umstøðurnar

hava sostatt givið samgonguni tann allar besta arbeiðsfriðin ein samgonga kundi hugsað sær. Tað stendur fast.

ÚRSLITIÐ er nú lögtingsval. Alternativði til teir fimm, sum vit nevndu fyrst í greinini, er javnaðarflokkurin. Eftir valið er javnaðarflokkurin fúsar at átaka sær ábyrgdina — at átaka sær leiðsluna í eini komandi samgongu og einum komandi landsstýri.

vj.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐ

KRUSUR

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐSTØ

„Fra forskelligt hold har der været gjort bemærkninger til den brevveksling, som har fundet sted i den senere tid mellem de tre landsstyrepartier. Denne almindelige mening om denne form for nærkommunikation synes ikke at tale til politikernes fordel og heller ikke til at styrke agtelsen for politikerne. Den har dog havt den fordel for alle dem, som ikke har været direkte impliserede i selve forhandlingsprocessen, deriblandt vælgerne, at med brevvekslingen kan enhver gøre sig bekendt med de forskellige parter synspunkter og således også selv

bedre analysere og tage standpunkt til disse“, skriver Dimmalætting tysdagin 2. oktober.

Ja, mangt verður í neyðini nýtt. At Dimma nú bráðliga skuldi halsa um og taka undir við pennavina-politikkinum hevði nú eingin roknað við ella!

Okay, Dimman skal hava rætt í, at henda „brævvekslingin“ — fyrri nú at brúka Dimmuterminologi — hevur givið fólki gott innlit í „alle sagens akter“. Men Dimma gloymir, at alt hetta brævaskiftið hevur verið við til at minka um virðingina og álitid á okkara politikarum og okkara politisku skipan. Nakað, sum eitt so gamalt og

stokk konservativt sambandsblað sum Dimma annars átti at vart sum ulvur á skóg.

At Dimman hevur tikið hesa støðu er sjálvandi tí, at hon skal verja sjónarmiðini og gerðirnar hjá leiðandi sambandsmonnum, sum vit øll vita, eru teir, ið hesa seinastu tíðina hava verið oftast í politiska blekkhúsinum eftir svertu.

Alvaratos, Dimman! Hvat við at givið eisini tykkara egnu partamonnum av grovfilni fyrri hetta pennakriggi heldur enn at taka undir við hesi niðurgerðing av demokratinum. Sjálvandi er tað gott, at „menigmand“ er kunnaður um tað, sum fer fram „bag kulisserne“ í landsstýrinum, men at

skipa eina samgongu, sum ikki kann arbeiða uttan slikt brævaskiftiskriggi ferð eftir ferð, er tað ikki ov langt úti! Vit kunnu bara fara gott eitt ár aftur í tíðina. Tá var pennapolitikkurin eisini „in“. Vit minnst hina goðu hjá Óla P í Sosialinum, har hann teknaði ein óðan Ísakson, sum fornermaður tók til orðanna móti Lassa Klein: „Eg dimi ikki bæla teg, tú bara giva bræv“. Well, tá var tað ikki sambandið, men eisini tit áttu at lært av hesum. Tá alt kemur til alt, so má sigast til tykkara rós, at tað var Edmund hin Mikli, sum hogdi tann gordiska samgonguknútin um tvøran og „banaði vegg“ fyrri einum nýggjum landsstýri.

Nú slepst ikki uttan um Javnaðarflokkinn

Vit skulu nú aftur til valborðið — t.v.s. tey, sum í heila tikið orka og tíma, nú hvør Per og Pól sigur seg hava fingið nokk av politikki og foroyrskum politikarum.

Hvussu er og ikki, so skal landið stýrast so ella so. Landsstýri skal skipast. Og nú hesir trigger stóru flokkarnir hava prógvað, at teir megna ikki at stýra landinum, so slepst ikki uttan um javnaðarflokkinn í einum komandi landsstýri. Hetta vita floksins politikarar og teir eiga at vita, at við hesi sannroynd hvílir tung og álvarsleg ábyrgd á teimum í Tinganesi. At flokkurin av persónligum ávum frá tjóðveld-

isflokksins síðu ikki slapp út í Tinganes eftir síðsta val, kunnu javnaðarpolitikarar ikki gera við. Men nú sambandshøvdingin alment boðar frá, at javnaðarflokkurin má upp í eina samgongu, so er at taka hesi orð hansara til eftirtektar.

Flokkurin eigur tí her og nú at kalla saman til fund á lægsta og hægsta stigi. Hvør Palleba og Marsanna eiga at vera við, soleiðis at okkara politikarar fáa at vita, hvat bylgist í tí vanliga javnaðarveljaranum í dag. Flokkurin eigur at seta eina grova striku yvir tað, sum farið er og lita fram eftir. Hann eigur at hugsa nýtt, øðrvísi og alternativt.